

delse i denne Art af Sager, og skyder bort fra sig det hele Forfatterstab, den hele Mechanisme ved Afskrivningen, den hele Mechanisme ved Trykaffrivningen, thi i det Væsentlige er det ikke Andet, naar man kommer noget videre ind paa Sættermaskinen. Jeg troer saaledes, at jeg har gjort tydeligt for Forslagsstillerne, hvad der er mine Tvivlsmaal, og det skulde glæde mig at høre en bestemt Udtalelse, om hvad der er deres Mening, forat man i sin Tid, naar der bliver Spørgsmaal om Fortolkningen af disse Artikler kunde støtte sig dertil.

Danfjer: Jeg troer, at den ærede Læser har fuldkommen rigtig opfattet vor Mening; det er Publicanten, hvem Staten først og fremmest har at holde sig til, det er ved hans Hjælp, at det ved Pressen trykte Skrift træder ud i Verden i Forhold til Staten, det er ham, Staten har at holde sig til; men, naar En har nævnt sig som Forfatter, saa har man meent paa en vis Maade at maatte gjøre Undtagelse for ham, fordi man har troet, at han var sine egne Ord's naturlige Bærge, og til de Folk, som paa en mere underordnet Maade befordre Bogvæsenet, har man sagt: I skulle sørge for, at I have en navngiven Forfatter, som har fast Bopæl her i Riget, og gjøre I det, ja forlange vi ikke mere, men i det Dieblif, I undlade at sørge for at have en saadan navngiven Forfatter, saa maae I vide, at det er Eder, som blive anseete for Udgiveren, Eder, som staae som de egentlige Skyldige, hvis der bliver begaaet nogen Forbrydelse. Jeg troer derfor ogsaa, at de Herrer, som paastaae, at man i saa Tilfælde rammer den Uskyldige istedetfor den Skyldige, ikke have fuldkommen rigtig sat sig ind i Forholdene; thi en Bogtrykker, som lader være at forsikre sig en navngiven, bosiddende Forfatter eller Udgiver eller Forlægger eller Forhandler, naar han trykker og udgiver Bogen, han træder frem i to Egenskaber, deels som Bogtrykker og deels som Udgiver, som Den, der bringer den ud i Verden, og altsaa maa han vide, at han kan paadrage sig Ansvar ved saaledes at udgive et Skrift, og, naar han saa har udgivet Noget, som er imod Loven, saa rammes han ikke uskyldig,

men saa rammes han som den egentlig Skyldige, som den virkelige Gjerningsmand.

Krieger: Det eneste Punkt, jeg for Dieblifket skal tillade mig at dvæle et Dieblif ved, er det, som jeg efter de Uttringer, der ere saaldne fra den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning), ikke var aldeles vis paa, om han var enig med os i, skjøndt jeg dog troer det, nemlig om efter Lovforslaget, efter hvad der er sagt, thi det hjælper ikke hvad der er meent, den, som er Forfatter ogsaa er den Gæste, til hvem man kan holde sig, uden at man kan spørge om, hvem der staaer bagved; dertil svarer jeg Ja, der som den ærede Rigsdagsmand har tænkt paa en saadan Forfatter, som den, der er omhandlet i § 3, 1ste Afdeling, nemlig den, som paa Skriftet har navngivet sig som Forfatter, naar han, enten da Skriftet udkom, havde fast Bopæl her i Riget, eller ved Sagens Anlæg er inden Statens dømmende Myndigheds Omraade; hvis han derimod f. Ex. ikke fra først af har nævnt sig, men siden kommer og vil skyde sig ind, saa er det en anden Sag; men under de Betingelser, som ere opstillede i § 5 og hvis det fremdeles er en myndig Person — thi hvis det er et Barn kan der ikke paahvile ham noget Ansvar, thi den Ansvarløse kan intet Ansvar have — men hvis det er en myndig Person, og de andre Betingelser ere tilstede, saa troer jeg ganske vist, at ifølge den hele Opfattelse maa enhver Anden være frit for Ansvar, og det ikke ifølge nogen Eftergivelse af Ansvar, men ifølge selve Grundprincippet, saasnart man er kommet til den Grundsatning, ved enhver Trykkefrihedsforseelse at spørge om, hvem der er den Skyldige i Offentliggjørelsen; thi det er netop Pressefrihedslovens Charakter at søge Ansvar for Offentliggjørelsen; det er naturligvis ingen indenlandsk af os opfunden Tanke, men det er en Tanke, som netop i Lande, hvor der er Trykkefrihedslov, har gjort sig gjældende; det er den tidligere franske, det er den engelske Opfattelse; jeg tør sige, at det er det eneste consequente og skarpe Udgangspunkt ved Presseforseelsers Bedømmelse, altid at spørge om, hvo det er, der har offentliggjort eller udgivet (Publiceret) Skriftet.